

Editor: Nicolae Tzone

Redactor: Iulian Popescu

Tehnoredactor: Iulia Bubuianu

Coperta: Zona Publishers

© Editura Vinea

© Vasile Burlui

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BURLUI, VASILE

Sărutul leprosului / Vasile Burlui ;

pref.: Paul Gorban. - București: Editura Vinea, 2016

ISBN 978-973-698-473-0

I. Gorban, Paul (pref.)

821.135.1-1

Vasile Burlui

SĂRUTUL LEPROSULUI

CUPRINS

<i>Vasile Burlui, poetul haosului de lumină, prefață de Paul Gorban</i>	5
Năluci în noapte	19
Sărutul leprosului	21
Sacerdoții	23
Arcuri de triumf	25
Ultimul proscris	27
Adulmecând prin neanturi.....	29
Chemări hibernale.....	31
Arlechin.....	33
Ruga leprosului	35
Euthymie	37
O, tempora.....	39
Șapte secunde.....	40
Între Atunci și Acum	42
Dor de bătrânul Socrate	44
Printre oaze	46
Timp perimat.....	48
Imperator.....	50

Aforismele cosmosului	52	Cenușile iubirii.....	93
De consolatio sapientis	54	Iscarioteanul.....	95
Plugarii cerului.....	56	Brazde la Stoborăni.....	97
Bat clopotele toamnei (Eseu liric cu insert poetic)	58	Avataruri	99
Golgota.....	60	Visul din vis	101
Carnet de reporter (<i>scherzando ma non troppo</i>)	62	Păstrăvul.....	103
Poemele luminii	64	Dulapul cu parfumuri.....	105
Pecetea universului	66	Seva primăverii	107
Cântul tăcerilor	68	Într-un muzeu.....	109
Solstițiul de iarnă (<i>Romanța desuetă</i>)	70	Vox Maris.....	111
Exercițiu de admirație	72	Cocorii sufletelor noastre	113
Ochii.....	74	Acasă.....	115
Ușile, ușile.....	76	Lupul.....	117
Recviem galactic.....	78	Eu sunt... ..	119
Epitaf.....	80	Insomnii urbane	121
Alunecând în vreme	82	Sămânța.....	123
Introspecție.....	84	Nocturna opus 27 nr. 2 (după <i>Frederic Chopin</i>)	125
Ei și noi	86	Au amuțit augurii	127
Inevitabila desfrânare.....	88	Tabachera de argint	129
Anotimpul exorcizărilor.....	91	Firul vremii	131
		Tăciuni sub spuză.....	133

Garderoba.....	135
„În căutarea timpului pierdut”	137
Orașul regăsit	139
Precarități optimiste	141
Algoritmuri	143
Șubrede aripi	145
În warps sau ani lumină	147
Ritualul solstițiului de vară	149
Atrăctorii	151
Revedere	153
Cireșul	155
Erezii nocturne	157
Ezoterism întârziat	159
Aleșii	161

Năluci în noapte

Ciudatele năluci ce-mi populează visul
Se-ntorc mereu cu fața la perete.
Le-ascult în noapte sughițându-și plânsul,
Când aburul speranței încearcă să mă-mbete.

Năluci în noapte murmurând chemarea
Iscată într-un colț de nebuloasă,
Rânjindu-și suferința și sfidarea,
Din pagina-nvechită de bucoavnă roasă.

Mă însoțesc până-n sfârșit de noapte,
Când zorile spre culme stau să urce,
Mă-nvăluie nedeslușite-n șoapte,
În calea senectuții stau ca să mă-ncurce.

Se pripășesc în gânduri sau în carte,
În pagina cea goală, în oglindă,
Își fac sălaș din cioburile sparte,
Iar ziua, ca liliicii, stau aninate-n grindă.

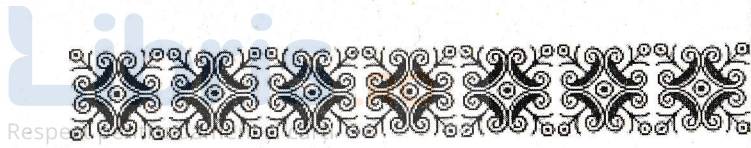

Sărutul leprosului

Pe trupul meu bicisnic veșmântul vechi am strâns
Și-am tras curmeiu-n grabă pe mijloc înnodat,
Iar lacrima de sânge, când ochii mei au plâns,
Am risipit-o-n spaimă pe ridu-ncrâncenat.

Din grotele mizere, ne-am năpustit afară
Și ne-am târât în colburi pe drumul prăvălit,
Din râpa blestemată, ne-am bulucit pe scară,
Să sărutăm sandaua acelu preasfințit.

Se sfâșia văzduhul în vaiete schiloade,
Iar mâinile ciungite în aer s-au întins
Descoperindu-și plaga ce nemiloasă roade,
Sub cerul cel fierbinte ca un cuptor încins.

A înghețat suflarea uimind cumplita gloată,
Când mâna Ta prea sfântă din praf m-a ridicat,
Iar când m-ai strâns la piept făcând privirea roată,
M-ai sărutat pe frunte și-ai binecuvântat.

... Dar Doamne, m-am mirat, primind atâta milă!
De gloata amărâtă sunt aspru condamnat,
Și m-au lovit cu pietre, și mi-au vorbit în silă,
Strigându-mi cu obidă: Leprosul sărutat!

Sacerdoții

Lui *L. M. Popescu*
Solomon Marcus
Valeriu Cotea
Radu Beligan

Ne pleacă sacerdoții rând pe rând,
Tăcuții paznici ai sigiliului de taină.
N-o să-i vedem la față prea curând
Înfășurați în mantia de stele ca-ntr-o haină.

Cu degetul pe buze au jurat tăcere
Și s-au pierdut în ceața dinspre norduri,
Noi așteptăm în van o nouă înviere,
În strigățele disperate de pe poduri.

Mai răscolim prin colburi și prin rafturi
Cătând la urma pașilor din pagini –
Poemele de aur acoperite-n prafuri
Răsună sec prin templele-n paragini.

Ne ocrotesc din slovă și ne-ntreabă,
Îndemnuri nerostite ne susură-n ureche,
Noi mai grăbiți, mereu, ei fără grabă –
Sacerdoții muți, cei fără de pereche!

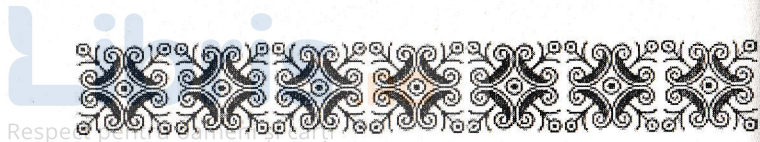

Arcuri de triumf

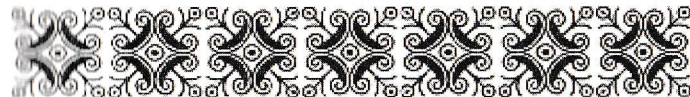
M-am rătăcit umblând printre comete
Nevrând ca să mă recunosc în straiul strâmt,
Cuceritor împătimit de noi planete
Am revenit învins, mai singur, pe pământ.

Mă ridicam tot năzuind spre zări albastre
Și mă-mbăta arpegiul risipit de prin tării,
Străfulgerat de raza malefică din astre,
Mă oblojeam în geamăt, ascuns prin bălării.

Acelor zboruri și-acum le simt povara
De arșiță, de sete, de gândul risipit,
Îmi încovoiaie timpul când le ascult ocară
În gravitații ample vibrând la nesfârșit.

Sub arcuri de triumf e-atâta frământare
Ascunsă pe sub fardul triumfului de-o clipă,
Mă minte iar ispita trăind cu-nfrigurare
Un veac pervers, dar lung cât o bătaie de aripă.

Ultimul proscris

Se sting încet în mine suspinele iubirii
Șoptite-n miez de noapte pe la pătrarul lunii,
Când luciul de pe ape îl încrețesc zefirii,
În catifea, corole când își deschid petunii.

Se sting încet în mine tristeți nemăsurate,
Acoperite-n colbul durerilor de-acum,
În zvârcoliri de patimi și scâncet de păcate,
Când aripa de vise s-a petrecut în scrum.

Se sting încet în mine albitele zăpezi
Ce le-am purtat în suflet în iarna timpurie,
Văd astăzi cum le-alungă în țipăt huhurezi
Și mi se pare ora ce s-a-mplinit, târzie.

Se sting încet în mine asprimi de-odinioară,
Respir lumina lunii prin irisul deschis,
Un ceas solar mă-ndeamnă la rugăciuni de seară,
Îngenuncheat în tină ca ultimul proscris.

Adulmecând prin neanturi

De o vreme, mă port ca magul cel nebun
Pentru c-arunc cu orhidee în stele călătoare,
La mine-n bățatură durerile adun
Și ies pe lună plină cu gândul la plimbare.

Prin lumi paralele mi-am deșirat destinul
Și am pavat cu lacrimi – magnifici, octaedrii.
M-am furișat și-am tulburat festinul
În lemn de cruce sacrificându-mi cedrii.

Din an în an, pulverizat în spații virtuale,
Valpurgicul sabat l-am retrăit în slavă.
Sfărâm altare și alung prea sfintele vestale,
Adulmecând prin neanturi, și spaime, și otravă.